מכתב נורא מהגאון הגדול רבי **משה מרדכי קארפ** שליט"א
רבה של הגבעה הדרומית במודיעין עילית

עדות על הרוגי ונפגעי החיסונים בימים האחרונים ואודות האיסור החמור לסגור תתי"ם וישיבות

עש"ק פרשת וארא לסדר והעתרתי אל ד' ב' שבט תשפ"א לפ"ק

הן עם ישראל נמצא כבר שנה בתקופה קשה מאד ובטלטלה עזה מאז פרוץ נגיף הקורונה, אשר רבים חללים הפילה בגוף ובנפש, ורבים חללי הנפש מחללי הגוף. כי גם אלו שלא נדבקו בקורונה עברו את אימת הקורונה והיא גרמה לשינוי סדרי עולם ותהפוכות בכל דרכי החיים, ולאחרונה נתווספו חולים רבים וקשים ד' ישמרנו ויצילנו.

ומצד הדין היה צריך להתענות ולהתריע, ולא כאשר טעות מושרשת לומר שעדין אין כאן דבר, ושיעור הדבר שהוא ג' מתים מתוך חמש מאות בג' ימים זה אחר זה. כי אין חובת התענית וההתרעה מדין מכת הדבר, אלא מדין מתענין על החולאים.

והוא דינא דגמ' תענית יט: והלכה פסוקה ברמב"ם ובשו"ע (סי' תקעו ס"ה) וז"ל: "מתענין על החולאים כיצד הרי שירד חולי אחד לאנשים הרבה באותה העיר, כגון אסכרה (פירוש חולי סוגר הגרון) או חרחור וכיוצא בהם, והיו מתים מאותו חולי, הרי זה צרת צבור וגוזרין עליה תענית ומתריעין". וברמ"א (שם) בשם הבית יוסף, וז"ל: "ובאלו חולאים אינן צריכין שימותו בשלשה ימים זה אחר זה, כמו בדבר שהוא בא מכח שינוי אויר, אלא מתענים ומתריעים על אלו החלאים מיד". ובמשנ"ב (שם ס"ק יח) בשם הריטב"א דעכ"פ בעינן שיהיו מתים מאותו חולי שלשה אנשים ואז נתחזקה החולי לממית, רק שאין צריך לזה שיהיה דוקא בשלשה ימים כמו בדבר אלא בין ביום אחד או יותר מתענין ומתריעין עליו. אך מסיק המשנ"ב: "אכן לפי מה שמבואר בב"י בשם הירושלמי מוכח דלענין אסכרה אפילו לא מת ממנה רק אחד מתענין עליו. ונראה דמ"מ דוקא כשירד חולי זה להרבה אנשים אף שלא מת עדיין רק אחד מהן צריך להחמיר וכדמשמע לשון השו"ע", ע"כ.

ומפורש בזה דחולי כזה המתפשט אצל הרבה אנשים ובפרט אסכרה סגי במה שמת אחד מזה ומתפשט אצל הרבה אנשים מתענין עליו, ולא מדין דבר אלא מדין שמתריעין על החולי. ואין לך חולי גדול מזה וגדר מתפשט אצל הרבה אנשים כמו הקורונה ובפרט לאחרונה שרק בעירנו יש כמה אלפי חולים ידועים לנו ד' ישמור ויציל. וגם ידוע דחולי זה הוא קרוב לחולי האסכרה כמ"ש רבינו הגרח"ק שליט"א. ואין לך דבר השייך דין זה כדוגמת חולי הקורונה המתפשט בישראל וביותר ביראי ד' ובעולם כולו.

והנה מצד הדין עלינו להתענות ולהריע, אך ידוע מש"כ הפוסקים דבזמן המגיפה צריך לשמור ביותר מזג האויר שבגוף, ולא להתענות בו, ומ"מ אלו שיכולים להתענות כגון המתענים בשובבים דהוא באמת זמן התענית הראוי בודאי יש להתענות ולהתחנן על זה, ומי שיכול להתענות עכ"פ חצי יום בחורף בודאי ראוי לעשות כן. וגם ידוע מהספר חסידים דהוא בריא לגוף להתענות פעם בחודש יום או חצי יום, למי שיכול, ובפרט בחורף שאין התענית מזיק ולכן יסדו בו תעניות השובבים.

ומ"מ אין זה פוטר אותנו מהחיוב לזעוק ולהריע, ואדרבה כמה שפחות מתענין יש יותר חיוב לזעוק ולהריע.

והרבה הרבה יש לנו לזעוק אל המלך בין על סכנת חולי הגוף ובין חולי הנפש וההתדרדרות העצומה והביטול תורה ותפילה שנגרם עקב המחלה הנוראה הזו, ומושגים חדשים נכנסו לציבור בדרכי חיים ובלימודים ובשעורים ובתפילות בצבור ובמקום התפילה, ואין צריך להאריך בדבר הידוע לכל.

והמכה הנוראה ביותר היא ביטול תשב"ר שהם הם הנטורי קרתא של עם ישראל כדכתיב "מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם" <u>והיא היא השמירה מהמגפה</u> כמבואר להדיא בב"ק ס: ובתשו' הרשב"ש שציינו הגרע"א ז"ל בגהש"ס שם. וסגירת ישיבות לגמרי ולמחצה ולשליש ולרביע. והעולה על כולנה, הוא התרגלות לחיים ומושגים החילוניים למכשירי התקשורת, שרבים התרגלו להם ונפלו ברשת מכונת ההשמדה של האינטרנט, ומבלים שם יומם ולילה ולפתח חטאת רובץ, תחילה בשער אחד של היתר ואח"כ במ"ט שערי טומאה, ואוי לו למי שנפל ברישתה, **ואפילו הריקנין שבישראל צווחים מזה ביותר שילדיהם בתקופה זו שקועים באינטרנט עד כדי התאבדות רח"ל.**

<u>ובודאי שזהו פיקוח נפש אמיתי לסגור כהיום בדורנו דור האינטרנט ישיבות ות"ת וכבר ראינו מה שיצא בקיץ מסגירת הישיבות ובתי החינוך, והסכנה בזה גדולה יותר מכל הקורונה כי "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו", והיא סכנה לכל היהדות כולה.</u>

ובודאי שזהו פיקוח נפש אמיתי לסגור כהיום בדורנו דור האינטרנט ישיבות ות"ת וכבר ראינו מה שיצא בקיץ מסגירת הישיבות ובתי החינוך, והסכנה בזה גדולה יותר מכל הקורונה כי "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו", והיא סכנה לכל היהדות כולה.

והנה תחילה תלינו יהבינו בג' דברים: מסכה ריחוק והיגיינה, וחשבו שניצחו את הקורנה ומסגר אל סגר יצאו, ונשארו בידם רק עם גדרי ההשתדלות, ולא שבנו בתשובה על דרכינו ולא קיימנו בנפשנו "נחפשה דרכינו ונחקורה".

וכעת מצאו פתרון הקסם של החיסונים כמוצא שלל רב ובטוחים שיצאו מהמגיפה, הלוואי יהיה כדבריהם כמה שיותר מהר. אבל בעוונותינו הרבים מיום ליום התחלואה גואה, ומיום שבאו החיסונים רבו גם רבו החולים הקשים והמתים ד' ישמור ויציל. כי עדין לא קיימנו "נחפשה דרכינו ונשובה עד ד'" לעקור את שורש החולי והרע, ותלינו ביטחוננו בבשר ודם וגדרי השתדלות, ואנו עומדים באימה מיום ליום באין אונים באין יודעים מה ילד יום, ועל כל זה צריך לזעוק ולהריע, ולכל הפחות להתרגל לומר פרקי תהלים בציבור אחר כל תפילה שכמ"ש הרמב"ם (פ"א מתענית ה"ג): **"אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי".**

והנה על אודות החיסונים עצמם יצאו הרבה מערערים, גם בין הרופאים והמומחים, וכל החיסון לקורונה נעשה בבהלה ובחיפזון על ידי הרבה נוגעים בדבר עם נגיעות

המשך מעבר לדף >>>

>>> המשך מעמוד קודם

רבות כידוע, ואף פרסמו הסכנות עושי החיסונים בעצמם וגם נותני האישור הזמני. והנה ידוע שכבר הורו גדולים בדבר וכן מומחי רפואה שסמכו הגדולים עליהם וכל ימיהם עסוקים בחסד ויעוץ לשם שמים ועזרה למען הזולת אשרי חלקם, ומי כמוני תולעת שאחווה דעה בדבר בפרט שאינני מומחה כלל, ולכן אף שרבים ביקשו ממני נמנעתי מלהביע איזו דעה בדבר שלא ביררתי, ואדרבה סמכנו על הוראות הגדולים והמומחים הללו.

אך מאז שלקחו החיסונים כבר עברו כמה שבועות, ונתודענו למקרים רבים ומבהילים של אנשים שלקחו החיסונים וניזוקו מאד לאחר מכן, ויש גם שמתו רח"ל, אף שהיו בריאים קודם לכן.

וגם הראו לנו גם מה שחברת החיסונים עצמה הראתה שיש הרבה תופעות לוואי חמורות ביותר שעלולות לקרות. וכל זמן שלא התחילו החיסון בפועל חשבנו שעשו כן להגן על עצמם וליתר ביטחון מתביעות וכדו'.

אבל כעת אנו רואים בעליל שהנזק רב מאד בתקופה קצרה כזו, ואף שרובא דרובא דבני אדם לא ניזוקו, ויהי רצון שלא ינזקו כלל וכלל, אך מה אפשר לעשות שרבים רבים ניזוקו ממנה, ואי אפשר ללמוד מהוראת הגדולים שהיתה קודם החיסונים, להוראה כהיום שהיא לאחר החיסונים והנזקים הרבים שרואים אצל המתחסנים, או שעכ"פ חוששין ורגלים לדבר שבאו מהן.

והנה ההתיחסות לחיסונים אצל גדולי הדורות מצינו בספר הברית שהוא מקור נאמן אצל כל שלומי אמוני ישראל ובהתיחסו למגיפת האבעבועות רוח שהיתה בשעתה וכאשר באו אז החיסונים למחלה זו כתב (שם במאמר יז עמ' שכט) וז"ל: "אמנם כעת בדורינו נתחדש בחסד עליון רפואה חדשה המגן ומציל את האדם ממחלת הפוקאן (האבעבועות)... וכבר ניסו זה אלפי רבבות בני אדם וכולם יצאו בשלום ולא מת אפילו אחד בכל אלה. ויהי כראות חכמי ישראל שהדבר בדוק ומנוסה מאד, ובכל יום ויום המנהג הזה מתפשט ומתקבל בכל מדינה ומדינה עד קצות הארץ, ולא נשמע ולא נראה מכשול ותקלה לשום אדם, גדול וקטן, כי הוא דבר שאינו מזיק לעולם. עמדו גם זקני ישראל ותופסי תורה בדור הזה והתירו זה לכל ישראל ע"פ התורה... יען הוא בטוח בחסד עליון מכל מכשול ומכל דבר רע וממקרה רע, כאשר העיד הניסיון היומי מאלפי רבבות בני אדם בכל יום זה כמו שלושים שנה.. לכן התחיל להתפשט המנהג הזה גם כן תוך בני עמנו, עכ"ל.

הרי לנו כיצד היתה התיחסות גדולי ישראל לחיסון:

א. המתינו זמן רב [כשלושים שנה]

ב. בדקו הדבר אצל כל מדינה ומדינה עד קצות הארץ בכל העולם כולו.

ג. וכשראו שלא הזיק הדבר אפילו לאחד מגדול ועד קטן במשך זמן רב, אז התירו גדולי ישראל את הדבר. ואף שהיה מדובר במגיפה של אבעבועות רוח שהיו מתים רבים ברחובות, והיה בזה הצלה גדולה, מ"מ להזיק בידיים לו ולאחרים, אסור.

ומה נאמר ומה נדבר שלא נתקיים כאן תנאי אחד מהם!! שאנו רואים בעינינו רבים הניזוקים מאד מחמת כן, בתקופה כה קצרה, פשיטא ופשיטא שאין היתר בדבר!! וכל שכן שעוד לא עבר שיעור זמן בדיקה המינימלי כידוע, וגם לא הותר בכל מדינה ומדינה, דהרי יש מדינות שאינן מאשרות אותו כלל, ועוד מדינות בעולם שעדיין ממתינות לראות התוצאות והנזקים בארץ ישראל.

ומה שאומרים שהצעירים ימתינו ולא יתחסנו רק הזקנים, הנה כאן ראינו כמה איננו יודעים כלום. **כי דווקא הזקנים ביותר ראינו שניזוקו מאד בדבר, כי אין להם כח לעמוד בזה.** וביותר נשמע על שני בתי אבות בירושלים עיר הקדש שלא היו שם כמעט חולים, ומאז שעשו החיסונים רבו אצלם החולים ואף הובהלו חולים רבים לבתי חולים, ומי יוכל לעמוד מכנגד כאשר אנו רואים לעינינו צרת רבים הסובלים וניזוקים בחולאים גדולים בכל יום שמתענין ומתריעים עליהן, ולכן עלינו לומר למשחית הרף, ועלינו אך ורק לזעוק ולהריע להקב"ה ולפשפש במעשינו ולשוב בתשובה שלימה ולהתחזק מאד בתורה ותפילה, ולומר בכל יום אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך, ופרקי תהלים אחר התפילה כי היא עת צרה נוראה.

ובודאי כל מי שיש לו מח בקדקדו לא יעלה על דעתו לקחת מהחיסונים הללו וינהג בשב ואל תעשה עד שיעבור זמן רב ונראה את השפעתם ותוצאותם.

ומ"מ מי שכבר לקח מהחיסונים הללו לא ידאג, אלא יתלה בטחונו בהשי"ת כי רק בידו יתברך להושיע ולעזור ולרפאות. ואף כשרואים תופעות לוואי, יש להתחזק בביטחון ובשמחה בהשי"ת ולא לדאוג כלל והשי"ת מגן הוא לכל החוסים בו, ויהי רצון שהקב"ה יאמר למשחית הרף. ובזכות ה'זעקתי אליך ד' יתקיים המשך הפסוק: "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך", ויסיר המגיפה מעלינו ומעל כל בית ישראל ויחזירנו בתשובה שלימה.

"אך מאז שלקחו החיסונים כבר עברו כמה שבועות, ונתודענו למקרים רבים ומבהילים של אנשים שלקחו החיסונים וניזוקו מאד לאחר מכן, ויש גם שמתו רח"ל, אף שהיו בריאים קודם לכן"

"ומה שאומרים שהצעירים ימתינו ולא יתחסנו רק הזקנים, הנה כאן ראינו כמה איננו יודעים כלום. כי דווקא הזקנים ביותר ראינו שניזוקו מאד בדבר, כי אין להם כח לעמוד בזה. וביותר נשמע על שני בתי אבות בירושלים עיר הקדש שלא היו שם כמעט חולים, ומאז שעשו החיסונים רבו אצלם החולים ואף הובהלו חולים רבים לבתי חולים"

וע"ז באעה"ח ברחמים ותחנונים לפני בורא עולם

משה מרדכי קארפ

צו מנדב זיין לזיכוי הרבים רופט
קול החיים
718-223-5535 #6